

МІЖНАРОДНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

**НАУКОВИЙ ВІСНИК
МІЖНАРОДНОГО
ГУМАНІТАРНОГО УНІВЕРСИТЕТУ**

Серія:

Економіка і менеджмент

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ

Випуск 23

Частина 1

Одеса
2017

Серію засновано у 2010 р.

Засновник – Міжнародний гуманітарний університет
Інститут проблем ринку та економіко-екологічних досліджень НАН України

Включено до списку друкованих періодичних видань,
що входять до переліку наукових фахових видань України
Наказ Міністерства освіти і науки України № 455 від 15.04.2014 р.
Додаток № 5.

Журнал включено до міжнародної наукометричної бази
Index Copernicus (ICV 2015: 33.27)

Рекомендовано до друку та поширення через мережу Internet
Вченою радою Міжнародного гуманітарного університету
протокол № 5 від 07.03.2017 р.

Видавнича рада:

С. В. Ківалов, акад. АПН і НАПрН України, д-р юрид. наук, проф. – голова ради; **А. Ф. Крижановський**, член-кореспондент НАПрН України, д-р юрид. наук, проф. – заступник голови ради; **М. П. Коваленко**, д-р фіз.-мат. наук, проф.; **С. А. Андронаті**, акад. НАН України; **В. Д. Берназ**, член-кореспондент НАПрН України, д-р юрид. наук, проф.; **О. М. Головченко**, д-р екон. наук, проф.; **Д. А. Зайцев**, д-р техн. наук, проф.; **В. М. Запорожан**, д-р мед. наук, проф., акад. АМН України; **М. З. Згуровський**, акад. НАН України, д-р тех. наук, проф.; **В. А. Кухаренко**, д-р філол. наук, проф.; **І. В. Ступак**, д-р філол. наук, доц.; **Г. П. Пекліна**, д-р мед. наук, проф.; **О. В. Токарев**, Засл. діяч мистецтв України.

Головний редактор серії – д-р фіз.-мат. наук, проф. **М. П. Коваленко**
Відповідальний секретар серії – **О. М. Назарук**

Редакційна колегія серії «Економіка і менеджмент»:

Б. В. Буркинський, акад. НАН України, д-р екон. наук, проф.; **А. І. Бутенко**, д-р екон. наук, проф.; **В. С. Дога**, д-р екон. наук, проф.; **О. М. Головченко**, д-р екон. наук, проф.; **Д. В. Гнилицька**, д-р екон. наук, доц.; **В. І. Захарченко**, д-р екон. наук, проф.; **О. М. Котлубай**, д-р екон. наук, проф.; **Є. В. Лазарева**, д-р екон. наук; **П. Сауэр**, канд. екон. наук, проф.; **Р. Габдулін**, канд. екон. наук, член-кореспондент МАІН; **В. Ласло**, д-р екон. наук; **Б. А. Волков**, д-р екон. наук, проф.; **В. М. Осипов**, д-р екон. наук, проф.; **Д. М. Пармаклі**, д-р екон. наук, проф.; **Л. А. Бахчиванжи**, канд. екон. наук, доц.; **О. В. Сталінська**, д-р екон. наук, проф.

Повне або часткове передрукування матеріалів, виданих у збірнику
«Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету»,
допускається лише з письмового дозволу редакції.

При передрукуванні матеріалів посилання
на «Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету» обов'язкове.

Свідоцтво про державну реєстрацію КВ № 20001-9801 ПР від 25.06.2013 р.

Адреса редакції:
Міжнародний гуманітарний університет
вул. Фонтанська дорога 33, м. Одеса, 65009, Україна
Телефон: +38 (099) 967 84 71
Електронна пошта: editor@vestnik-econom.mgu.od.ua
Офіційний сайт: www.vestnik-econom.mgu.od.ua

© Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету.
Серія: «Економіка і менеджмент», 2017
© Міжнародний гуманітарний університет, 2017
© Інститут проблем ринку та економіко-екологічних досліджень
НАН України, 2017

*Полозова Т.В.,**к.е.н., доцент,**доцент кафедри економічної кібернетики**та управління економічною безпекою,**Харківський національний університет радіоелектроніки*

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНИЙ МЕХАНІЗМ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОЮ СПРОМОЖНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА

Анотація. У статті запропоновано визначення поняття «організаційно-економічний механізм управління інноваційно-інвестиційною спроможністю підприємства». Запропонований організаційно-економічний механізм є базовою платформою для встановлення системи елементів, характеру процесу їхньої взаємодії та побудови концептуальної моделі управління інноваційно-інвестиційною спроможністю підприємства.

Ключові слова: організаційно-економічний механізм, управління, інноваційно-інвестиційна спроможність підприємства, система управління.

Постановка проблеми. Інноваційно-інвестиційна спроможність підприємств (І-ІСП) є однією із найважливіших складових конкурентоспроможності національної економіки на світовому рівні. Проте сучасні умови господарювання вітчизняних підприємств характеризуються загостренням негативного впливу факторів мінливого зовнішнього середовища, що супроводжується посиленням інфляційних процесів, збільшенням частки збанкрутілих підприємств та установ банківського сектору, зниженням підприємницької активності в регіонах. За таких умов система управління І-ІСП потребує розроблення і використання відповідного організаційно-економічного механізму, який здатен задіяти ресурсний потенціал, активізувати діяльність та забезпечити взаємодію всіх елементів системи для досягнення поставлених цілей функціонування підприємства з урахуванням особливостей сучасного інноваційно-інвестиційного клімату.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання формування та удосконалення організаційно-економічного механізму господарювання привертало увагу значної кількості учених-економістів. Загальні аспекти побудови організаційно-економічного механізму управління підприємством висвітлювалися у роботах таких науковців, як В.С. Пономаренко [1], Г.В. Козаченко [2], М.С. Рогоза [3], Ю.О. Лисенко [4], Н.П. Карачина [5], Л.Є. Довгань [6], А.В. Тирінов [7]. Особливості організаційно-економічного механізму управління в інноваційно-інвестиційному напрямі діяльності підприємств розглянуто в наукових працях [8–19].

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Проте результати наукового пошуку свідчать про відсутність в економічній науці поняття «організаційно-економічний механізм управління інноваційно-інвестиційною спроможністю підприємства», а, відповідно, і схеми такого механізму, що обумовлює коло подальших наукових досліджень в межах означеної проблематики.

Мета статті полягає у визначенні поняття та побудові організаційно-економічного механізму управління інноваційно-інвестиційною спроможністю підприємства.

Виклад основного матеріалу дослідження. Еволюція наукових підходів до визначення поняття «організаційно-економічний механізм» в інноваційно-інвестиційній сфері наведено у табл. 1.

Результати проведеного наукометричного аналізу свідчать про те, що більшість розглянутих підходів можна звести до однієї схеми побудови таких визначень, а саме до того, що під організаційно-економічним механізмом управління будь-якої системи (незалежно від видів діяльності, галузевої приналежності, масштабів виробництва, форми власності та організаційно-правової форми) розуміється сукупність системних елементів, за умови ефективної взаємодії яких здійснюється досягнення мети управління.

Тому, узагальнюючи наявні підходи та використовуючи загальний принцип побудови таких характеристик, у дослідженні ми запропонували авторське визначення організаційно-економічного механізму управління І-ІСП.

Організаційно-економічний механізм управління інноваційно-інвестиційною спроможністю підприємства – це інструмент управління, який є сукупністю управлінських елементів та способів їхньої інформаційної, організаційної, мотиваційної, кадрової та фінансово-економічної взаємодії, спрямованих на активацію (запуск), подальшу активізацію (підвищення інтенсивності дій) та досягнення прогресуючої динаміки показників розвитку об'єкта управління з метою підвищення ефективності прийняття управлінських рішень щодо досягнення відповідного рівня інноваційно-інвестиційної спроможності та ринкової вартості підприємства.

Схема організаційно-економічного механізму управління інноваційно-інвестиційною спроможністю підприємства наведена на рис. 1.

В основу запропонованого організаційно-економічного механізму покладено цілеспрямовану дію суб'єкта управління через методологічний базис на об'єкт управління (інноваційно-інвестиційну спроможність підприємства) для досягнення результату, що в цьому контексті визначено як розробка відповідних заходів і прийняття рішень щодо підвищення рівня І-ІСП.

Суб'єктом управління І-ІСП (керуюча частина системи) є власник підприємства, керівництво на всіх рівнях управління; інвестори-акціонери; менеджери-економісти консалтингових фірм, інвестори-кредитори; державні органи влади (аналіз, контроль, підтримка інноваційно-інвестиційної діяльності підприємства, зокрема через інтеграційні процеси).

Об'єктом управління (керована частина системи) є рівень інноваційно-інвестиційної спроможності, необхідний для забезпечення сталого розвитку підприємства у конкурентному

Визначення поняття «організаційно-економічний механізм»
у трактуванні окремих фахівців в інноваційно-інвестиційній сфері

Автор	Рік	Визначення поняття
1) О.В. Савчук [8]	2003	Організаційно-економічний механізм інноваційного розвитку великої компанії розглядається як концентрація взаємопов'язаних організаційних, економічних та менеджерських інновацій, що забезпечують реалізацію стратегічних цілей розвитку великої компанії.
2) О.В. Ланченко [9]	2006	Організаційно-економічний механізм – система організаційних, економічних, правових, управлінських та регулюючих дій, які формують і впливають на порядок здійснення інвестиційної діяльності й протікання інвестиційних процесів у сільському господарстві, що приведе до досягнення очікуваних економічних, соціальних, екологічних та інших результатів.
3) С.О. Тульчинська [10]	2008	Організаційно-економічний механізм інноваційного процесу – взаємопов'язана сукупність економічних відносин, принципів, методів і форм організації створення, промислового впровадження та комерціалізації нововведень.
4) Н.М. Пантелєєва [11]	2013	Організаційно-економічний механізм регулювання інноваційної діяльності – сукупність елементів, призначених для перетворення управлінських, регуляторних і коригувальних дій органів управління на необхідні дії керованих об'єктів (інноваційних структур)
5) О.В. Савченко, В.П. Соловйов [12]	2013	Організаційно-економічний механізм інноваційної діяльності на промисловому підприємстві може бути поданий як ряд етапів, що у своїй сукупності утворюють комплексну систему функціональних зв'язків між об'єктами, суб'єктами, засобами, методами та іншими складовими інноваційної діяльності, а також може використовуватися для досягнення широкого спектра стратегічних цілей підприємства.
6) С.О. Тивончук, Я.О. Тивончук [13]	2013	Організаційно-економічний механізм активізації інноваційного розвитку агропродовольчого комплексу (функції економічного механізму, методи їх здійснення, об'єкти та суб'єкти, напрями реалізації активізації інвестиційної діяльності підприємницьких структур) спрямований на досягнення конкурентоспроможності функціонування галузей агропродовольчого комплексу та підвищення ефективності підприємств галузі.
7) Н.І. Демчук [14]	2014	Організаційно-економічний механізм інвестиційної діяльності та її активізації – система взаємопов'язаних і взаємозалежних динамічних складників, об'єднаних як під суб'єктивним впливом, так і під дією об'єктивних економічних законів, які сукупно мають забезпечувати розширене відтворення на підприємствах галузі та в суспільстві загалом.
8) Ю.В. Лимич [15]	2014	Організаційно-економічний механізм використання інноваційно-інвестиційного потенціалу сталого розвитку передбачає планування, фінансове забезпечення, державне регулювання та стимулювання, контроль інноваційно-інвестиційного потенціалу сталого розвитку.
9) Н.С. Ілляшенко, А.С. Росохата [16]	2015	Організаційно-економічний механізм управління прогнозуванням перспективних напрямів інноваційного розвитку промислового підприємства слід розглядати як сукупність організаційних та економічних важелів (кожному з яких властиві власні форми управлінського впливу), які справляють вплив на економічні й організаційні параметри системи управління інноваційною діяльністю підприємства, що сприяє формуванню та посиленню організаційно-економічного потенціалу інноваційного розвитку, отриманню конкурентних переваг в майбутньому на основі ефективного використання інформації щодо перспективних тенденцій сьогодення, а також загалом збільшення ефективності діяльності промислового підприємства.
10) І.М. Кіпіоро [17]	2015	Організаційно-економічний механізм інноваційно-інвестиційного розвитку сільськогосподарських підприємств – диференційована за ієрархією сукупності методів, способів, засобів, інструментів та важелів управлінського впливу, до ключових компетенцій якого віднесені визначення і контроль за дотриманням економічних та організаційних принципів, забезпечення позитивної динаміки інноваційних процесів, а також моніторинг та порядок коригування заданих параметрів розвитку.
11) А.А. Турило [18]	2015	Організаційно-економічний механізм управління інноваційним розвитком підприємства – конкретний методико-прикладний аспект формування і реалізації процесу управління, який за своєю специфікою пов'язаний з інноваційним розвитком, включає в себе організаційну та економічну складові, є гармонійною складовою загального економічного механізму управління підприємством.
12) А.Б. Титов, О.В. Машевська [19]	2016	Організаційно-економічний механізм управління – комбінація елементів (компонентів), які перебувають під впливом зовнішніх і внутрішніх факторів, включаючи процеси, що протікають на підприємствах галузі, а також інноваційну активність (стан), із сукупності яких складається вся модель управління інноваційною діяльністю. Сам організаційно-економічний механізм управління – це сукупність взаємозалежних і взаємообумовлених елементів, критеріїв і компонентів.

Джерело: узагальнено автором на основі [8–19]

інноваційно-інвестиційному просторі. До об'єктів управління відносяться також колективи працівників, людина як окремий об'єкт управління, що забезпечують реалізацію інноваційно-інвестиційних процесів на підприємстві.

Метою управління є підвищення рівня інноваційно-інвестиційної спроможності та ринкової вартості підприємства.

Задачі, які мають забезпечити досягнення поставленої мети, узагальнені за чотирма групами:

1) економічні (забезпечення інноваційних процесів на всіх етапах їх реалізації необхідними інвестиційними ресурсами; підвищення ефективності та конкурентоспроможності підприємств в інноваційно-інвестиційному просторі; забезпечення

Рис. 1. Організаційно-економічний механізм управління інноваційно-інвестиційною спроможністю підприємства

Джерело: розроблено автором

прогресуючої динаміки показників інноваційно-інвестиційного розвитку підприємств);

2) соціальні (підвищення зайнятості, створення робочих місць; створення верстви висококваліфікованої робочої сили за рахунок вивчення та впровадження на практиці світового досвіду у сфері інновацій, фінансів, організації та управління; формування культури інноваційно-інвестиційного менеджменту відповідно до світових вимог технологій управління; задоволення населення високоякісними товарами, насичення внутрішнього ринку, підвищення рівня життя);

3) науково-технічні (дослідження можливості і доцільності трансфера інноваційних технологій; прискорення інноваційно-впроваджувальних процесів; визначення нових способів комерціалізації інтелектуально-інноваційних технологій);

4) організаційні (спрощення залучення інвестиційних ресурсів за рахунок поширення інформованості інвесторів про інноваційні розробки, що потребують інвестування; спрощення організаційних процедур інвестування інновацій).

Підсистема інформаційно-аналітичного забезпечення процесу управління І-ІСП передбачає підготовку та аналітичну обробку з метою подальшого використання зовнішніх і внутрішніх джерел інформації.

При цьому до зовнішніх джерел інформації відносять показники загальноекономічного розвитку країни (макроекономічні показники, показники галузевого розвитку); показники кон'юнктури інноваційно-інвестиційного ринку (ринку нововведень, ринку капіталу, грошових інструментів, фондового ринку); показники інвестиційних фондів і компаній, фінансово-кредитних установ, страхових компаній, включаючи інформацію про конкурентів та контрагентів підприємства; нормативно-правову базу та нормативно-регулюючі показники органів державного управління.

До внутрішніх інформаційних джерел відносяться дані фінансової звітності підприємства (основні форма № 1, форма № 2, форма № 3, форма № 4 та інші; примітки до річної фінансової звітності); аналітичні показники, що характеризують фінансові результати окремих інноваційно-інвестиційних проектів; нормативно-планові показники; бізнес-плани; інша інформація з джерел внутрішнього документообігу.

Методологічний базис організаційно-економічного механізму управління І-ІСП представлений сукупністю системних елементів, які згруповані в сім блоків: алгоритм системогенезу (системно-організаційна діяльність), тип управління, підходи до управління, функції управління, принципи управління, методи управління та підсистеми забезпечення процесу управління.

Системогенез є процесом формування системи, у ході якого визначається компонентний склад системи, встановлюються функціональні взаємозв'язки між компонентами, а також відбувається розвиток окремих компонентів у сенсі забезпечення досягнення поставленої мети [20].

Одним із базових елементів управління І-ІСП є вибір типу управління. У науковій літературі пропонуються управління за відхиленнями, управління за результатами, управління за збуреннями, параметричне адаптивне управління за результатами. Різні варіанти комбінування типів управління дають змогу використовувати переваги кожного з них у процесі управління І-ІСП за умов мінливості зовнішнього середовища.

З позицій системно-процесного підходу управління І-ІСП є певним аспектом менеджменту підприємства, який спрямований на формування, розвиток та реалізацію інноваційно-інвес-

тиційних переваг та забезпечення життєздатності підприємства як суб'єкта економічної конкуренції в інноваційно-інвестиційному просторі.

На основі результатів наукового пошуку з точки зору впровадження підприємством інновацій та їх інвестиційної підтримки запропоновано до використання системно-процесний підхід до управління з вартісною орієнтацією. Такий підхід до управління І-ІСП є сполученням системно-процесного та вартісно-орієнтованого підходів управління, що є найбільш оптимальним з точки зору їхніх переваг.

З позицій процесного підходу управління І-ІСП передбачає реалізацію певних управлінських функцій: планування, організацію, регулювання, мотивацію, моніторинг і контролю. Реалізація зазначених функцій створює процес управління інноваційно-інвестиційною спроможністю підприємства.

До основних принципів управління інноваційно-інвестиційною спроможністю підприємства запропоновано віднести:

1) принцип економічності (передбачає досягнення максимального результату за мінімально необхідних витрат на процес управління І-ІСП);

2) принцип альтернативності (передбачає розроблення та використання альтернативних сценаріїв розвитку подій у процесі управління І-ІСП);

3) принцип пропорційності (процес управління має ліквідувати диспропорції та інформаційну асиметрію на всіх рівнях та етапах управління І-ІСП);

4) принцип системності (використання системного підходу в управлінні; будь-який об'єкт розглядається як система, що дає змогу врахувати взаємозв'язки та взаємодію всіх її елементів);

5) принцип науковості (означає використання в процесі управління І-ІСП науково обґрунтованих підходів, методів, моделей, принципів);

6) принцип цілеспрямованості (виражається в цільовій орієнтації процесу управління І-ІСП на забезпечення стратегічних цілей підприємства);

7) принцип ієрархічності (передбачає, що процес управління І-ІСП має бути чітко структурований, мати логічну послідовність етапів, регламентований процедурно та у часі);

8) принцип комплексності (виражається в інтеграції всіх складових системи управління І-ІСП та всіх функціональних аспектів діяльності підприємства);

9) принцип забезпеченості (полягає в комплексній взаємодії всіх підсистем забезпечення: інформаційно-аналітичного, методичного, ресурсного, фінансового, програмно-технічного, кадрового, організаційно-правового);

10) принцип пріоритетності (означає врахування першочерговості завдань, що вирішуються під час реалізації процесу управління І-ІСП, відповідно до загальної інноваційно-інвестиційної стратегії підприємства);

11) принцип комплексності (передбачає обов'язкове одночасне врахування інноваційної та інвестиційної складових системи управління І-ІСП);

12) принцип системогенезу (є забезпеченням процесу формування та розвитку системи через визначення її компонентного складу і встановлення функціональних взаємозв'язків між компонентами, який спрямований на досягнення поставленої мети);

13) принцип гнучкості (характеризує можливість швидкої адаптації системи І-ІСП відповідно до змін зовнішнього середовища);

14) принцип чутливості (означає забезпечення необхідного рівня стабільності або позитивної динаміки внутрішніх параметрів системи управління І-ІСП за умови відхилення одного або кількох параметрів одночасно);

15) принцип забезпечення безпеки (полягає у врахуванні особливостей функціонування системи І-ІСП в контексті економічної безпеки, передбачає забезпечення рівня захищеності в процесі управління І-ІСП від негативного впливу зовнішніх і внутрішніх загроз та мінімізацію втрат у разі їх виникнення);

16) принцип збереження конкурентних переваг (є позиціонуванням та збереженням відповідного рівня інноваційно-інвестиційної спроможності підприємства у конкурентному просторі);

17) принцип синергії (дає змогу врахувати взаємодію та визначити синергетичний ефект від взаємного впливу елементів системи управління І-ІСП);

18) принцип моніторингу (передбачає постійне або регулярне спостереження за рівнем І-ІСП з метою оцінки, порівняння, прогнозування та вчасного виявлення негативних відхилень).

Методи є важливим елементом процесу управління, прогресивність і практичне використання яких є інструментами підвищення ефективності управлінських рішень. Методи управління належать до основних категорій теорії управління, за допомогою них здійснюється практична реалізація функцій управління. Серед методів управління системою І-ІСП пропонується виділити два блоки: загальні методи (загальновідомі методи теорії менеджменту: економічні, соціально-психологічні, організаційні) та методи економічної діагностики і моніторингу (економіко-математичні, логіко-економічні, експертних оцінок).

Система управління І-ІСП містить такі підсистеми забезпечення: інформаційно-аналітичного, методичного, ресурсного, фінансового, програмно-технічного, кадрового, організаційно-правового.

Прийняття рішень в галузі управління інноваційно-інвестиційною спроможністю підприємства має бути спрямованим на:

- нейтралізацію (подолання) або обмеження кількості негативних (деструктивних) чинників впливу на рівень інноваційно-інвестиційної спроможності підприємства;
- конструктивне використання позитивних чинників впливу для активізації конкурентних переваг підприємства в інноваційно-інвестиційному просторі;
- забезпечення гнучкості управлінських рішень за умови асиметрії дії негативних і позитивних чинників;
- всебічне використання можливостей інноваційно-інвестиційного розвитку підприємства з метою підвищення ринкової вартості підприємства;
- забезпечення відповідного рівня інноваційно-інвестиційної безпеки підприємства.

Відповідно до запропонованого механізму керуючий елемент системи (суб'єкт управління), раціонально використовуючи методологічний базис (склад, структуру і характер інформаційної, організаційної, мотиваційної, кадрової та фінансово-економічної взаємодії указаних елементів), як інструмент здійснює відповідні дії над керованим елементом (об'єктом управління) з урахуванням впливу факторів зовнішнього і внутрішнього середовища, що складають інноваційно-інвестиційний клімат, з метою досягнення певного управлінського результату.

Висновки. Таким чином, запропонований організаційно-економічний механізм є базовою платформою для встановлення системи елементів, характеру процесу їхньої взаємодії та побудови концептуальної моделі управління інноваційно-інвестиційною спроможністю підприємства. Перспективами подальших досліджень може бути розробка теоретичних положень і практичних рекомендацій щодо адаптації запропонованого механізму до управління підприємствами різної галузевої спрямованості.

Література:

1. Механизм управления предприятием: стратегический аспект / [В.С. Пономаренко, Е.Н. Ястремская, В.М. Луцковский и др.]. – Х. : Изд. ХГЭУ, 2002. – 252 с.
2. Козаченко Г.В. Організаційно-економічний механізм як інструмент управління підприємством / Г.В. Козаченко // Економіка. Менеджмент. Підприємництво. – 2003. – Вип. 11. – С. 107–109.
3. Рогоза М.Є. Організаційно-економічний механізм забезпечення ефективності діяльності промислових підприємств : автореф. дис. ... докт. екон. наук / М.Є. Рогоза. – Донецьк : НАН України, Ін-т економіки промисловості, 2006. – 32 с.
4. Лисенко Ю.О. Організаційно-економічний механізм управління підприємством / Ю.О. Лисенко, П.В. Сгоров // Економіка України. – 1997. – № 1. – С. 86–87.
5. Карачина Н.П. Організаційно-економічний механізм: проблематика термінології / Н.П. Карачина, А.В. Вітюк // Формування ринкових відносин в Україні. – 2011. – № 10. – Вип. 125. – С. 27–29.
6. Довгань Л.Є. Формування організаційно-економічного механізму ефективного управління підприємством / Л.Є. Довгань, Г.О. Дудукало [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://archive.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/Evkpi/2012/6MO/41.pdf.
7. Тирінов А.В. Багатоаспектність оцінки організаційно-економічного механізму для підвищення ефективності діяльності підприємства / А.В. Тирінов // Управління розвитком. – 2015. – № 2 (180). – С. 71–74.
8. Савчук О.В. Організаційно-економічний механізм інноваційного розвитку великої компанії : автореф. дис. ... докт. екон. наук : спец. 08.06.01 «Економіка, організація і управління підприємствами» / О.В. Савчук. – Донецьк : НАН України, Ін-т екон. промисловості, 2003. – 32 с.
9. Ланченко О.В. Організаційно-економічний механізм інвестування в аграрній сфері АПК / О.В. Ланченко [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://nbuv.gov.ua/ejournals/Nd/2006-2/06leaic.html#p9>.
10. Тульчинська С.О. Функціонування організаційно-економічного механізму інноваційного процесу / С.О. Тульчинська // Стратегічні пріоритети. – 2008. – № 1 (6). – С. 89–95.
11. Пантелєєва Н.М. Організаційно-економічний механізм управління інноваціями банківської системи / Н.М. Пантелєєва // Вісник Університету банківської справи Національного банку України. – 2013. – № 1 (16). – С. 123–128.
12. Савченко О.В. Сутність та складові організаційно-економічного механізму стимулювання інноваційної діяльності на підприємстві / О.В. Савченко, В.П. Соловійов // Ефективна економіка. – 2013. – № 12. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=2635>.
13. Тивончук С.О. Організаційно-економічний механізм активізації інноваційного розвитку агропродовольчого комплексу України в ринкових умовах (концептуальні і методичні положення) / С.О. Тивончук, Я.О. Тивончук // Економіка АПК. – 2013. – № 7. – С. 98–105.
14. Демчук Н.І. Стратегічне планування та організаційно-економічний механізм інвестиційної діяльності харчових підприємств / Н.І. Демчук // Українська наука: минуле, сучасне, майбутнє. – 2014. – Вип. 19. – Ч. 1. – С. 17–24.
15. Лимич Ю.В. Організаційно-економічний механізм використання інноваційно-інвестиційного потенціалу сталого розвитку / Ю.В. Лимич // Менеджер. – 2014. – № 1 (67). – С. 201–208.

16. Ілляшенко Н.С. Формування організаційно-економічного механізму прогнозування перспективних напрямів інноваційного розвитку промислового підприємства / Н.С. Ілляшенко, А.С. Росохата // Ефективна економіка. – 2015. – № 1. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=3737>.
17. Кіпіоро І.М. Організаційно-економічний механізм розвитку інноваційно-інвестиційної діяльності сільськогосподарських підприємств : дис. ... канд. екон. наук : спец. 08.00.04 «Економіка та управління підприємствами» / І.М. Кіпіоро. – Умань, 2015. – 235 с.
18. Турило А.А. Організаційно-економічний механізм управління інноваційним розвитком підприємства / А.А. Турило // Науковий вісник Херсонського державного університету. – 2015. – Вип. 14. – Ч. 1. – С. 93–96.
19. Титов А.Б. Организационно-экономический механизм управления инновационной деятельностью предприятия / А.Б. Титов, О.В. Машевская // Вопросы экономики и права. – 2016. – № 1. – С. 110–114.
20. Душков А.Б. Энциклопедический словарь: Психология труда, управления, инженерная психология и эргономика / А.Б. Душков [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://vocabulary.ru/dictionary/896/word/sistemogenez>.

Полозова Т.В. Организационно-экономический механизм управления инновационно-инвестиционной способностью предприятия

Аннотация. В статье предложено определение понятия «организационно-экономический механизм управления инновационно-инвестиционной способностью предприятия». Предложенный организационно-экономический механизм является базовой платформой для установления системы элементов, характера процесса их взаимодействия и построения концептуальной модели управления инновационно-инвестиционной способностью предприятия.

Ключевые слова: организационно-экономический механизм, управление, инновационно-инвестиционная способность предприятия, система управления.

Polozova T.V. Organizational and economic mechanism of management of innovative and investment capacity of the enterprise

Summary. The definition of “organizational and economic mechanism of management of innovative and investment capacity of an enterprise” is proposed in the article. Proposed organizational and economic mechanism is the basic platform to define system of elements, nature of their interaction and to build a conceptual model of management of innovative and investment capacity of the enterprise.

Keywords: organizational and economic mechanism, management, innovative and investment capacity of the enterprise, management system.

ЗМІСТ

ЕКОНОМІЧНА ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ЕКОНОМІЧНОЇ ДУМКИ

Галушка З.І.
ЕКОНОМІЧНІ ТА СОЦІАЛЬНІ ЦИКЛИ: ОСОБЛИВОСТІ ДИНАМІКИ І ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКУ.....4

Єлісеєва Л.В.
КРАУДФАНДИНГ В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ
В КОНТЕКСТІ ЗАРУБІЖНОГО ДОСВІДУ.....8

Кривий В.І.
СУТНІСТЬ ТА ОСНОВНІ ТЕОРЕТИЧНІ БЛОКИ ПОВЕДІНКОВИХ ФІНАНСІВ.....12

Семенець Ю.О.
МІСЦЕ ВИЩОЇ ОСВІТИ В ДОСЛІДЖЕННЯХ ПРОВІДНИХ ЗАХІДНИХ ЕКОНОМІСТІВ ХХ СТ.....17

Соболева М.В.
ЗАСТОСУВАННЯ НЕЦІНОВИХ МЕТОДІВ КОНКУРЕНЦІЇ НА ГАЛУЗЕВИХ РИНКАХ УКРАЇНИ.....22

Шевченко О.М., Шевченко О.О.
РОЛЬ ТА ФУНКЦІЇ ВЕНЧУРНОГО КАПІТАЛУ В УМОВАХ ФОРМУВАННЯ
ЕКОНОМІКИ ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНОГО ТИПУ26

**СВІТОВЕ ГОСПОДАРСТВО
І МІЖНАРОДНІ ЕКОНОМІЧНІ ВІДНОСИНИ**

Бестужева С.В.
МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ
МІЖНАРОДНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ..... 32

ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ

Богма О.С.
БЮДЖЕТНІ КОНФЛІКТИ В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ БЮДЖЕТНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ..... 38

Васіна А.Ю.
РЕАЛІЗАЦІЯ ДЕРЖАВНОЇ СТРУКТУРНОЇ ПОЛІТИКИ
ТА СТРУКТУРНОЇ ПОЛІТИКИ РЕГІОНІВ НА ЗАСАДАХ СИНЕРГІЇ..... 41

Васюник Т.І.
РОЛЬ ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ У ВІДТВОРЕННІ ОСНОВНОГО КАПІТАЛУ.....47

Дяченко Ю.А.
СУЧАСНИЙ СТАН ТА ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ
СВІТОВОГО БІРЖОВОГО РИНКУ.....51

Крисяк Л.М., Москвіченко І.М., Стаднік В.Г.
ВПЛИВ АСИМЕТРІЇ ІНФОРМАЦІЇ НА РИНОК ПІДПРИЄМСТВ ТРАНСПОРТНИХ ПОСЛУГ.....55

Охріменко А.Г.
ІМПЕРАТИВИ РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ТУРИСТИЧНОЇ СИСТЕМИ.....59

Паризький І.В.
ДЕРЖАВНА СТРАТЕГІЯ І ТАКТИКА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ІННОВАЦІЙНО-ТЕХНОЛОГІЧНОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ.....63

Федотов А.С.

**РОЛЬ ТА ЗНАЧЕННЯ ДІАГНОСТИЧНОЇ ТА ДІАЛОГІЧНОЇ МОДЕЛІ
ОРГАНІЗАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ.....144**

Хрутьба Ю.С.

**ЕКОЛОГО-ЕКОНОМІЧНА ГРАВІТАЦІЙНА МОДЕЛЬ ДОСТАВКИ
ХЛІБОБУЛОЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ.....148**

Збірник наукових праць

НАУКОВИЙ ВІСНИК
МІЖНАРОДНОГО
ГУМАНІТАРНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Серія:

Економіка і менеджмент

Випуск 23

Частина 1

Коректура • *В.І. Бабич*

Комп'ютерна верстка • *Н.М. Ковальчук*

Формат 60x84/8. Гарнітура Times New Roman.
Папір офсет. Цифровий друк. Ум.-друк. арк. 18,14.
Підписано до друку 24.03.2017 р. Замов. № 2403/17. Наклад 100 прим.

Надруковано: Видавничий дім «Гельветика»
E-mail: mailbox@helvetica.com.ua
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи
ДК № 4392 від 20.08.2012 р.